

Móra Ferenc állapota

éjfél után 3 órakor

változatlanul válságos

A nagybeteg író szívének nagy küzdelme a betegség ellen — Az orvosok a katasztrófa bekövetkezéséről tartanak

(A Délmagyarország munkatársától.)
Az egész város, az egész ország, az egész magyarság aggódó szeretettel lesi azokat a híreket, amelyek a nagybeteg Móra Ferenc betegágya mellől szivárognak ki és amelyek egyre szomorubbak, egyre reménytelenebbek. Szeged uccáin megállnak az emberek és Móra állapota iránt érdeklődnek egymástól. A szerkesztőség telefonja állandóan cseng: megilletődött hangok kérdezik: *Hogy van Móra?*...

És letompítva, majdnem hangtalanul berreg állandóan a Boldogasszony-sugárúti házban is a telefon. A központ egymásután jelelti: *Budapest keresi... Pozsony keresi... Nagyvárád keresi... Kolozsvár keresi...*

És a válasz mindig ugyanaz. *Nincs változás.* Alszik.

A telefon csengőjébe papírdarabokat dugtak, hogy az éles hang ne zavarja a szomszéd szoba lakóját, aki félig lehunytt szemmel, nehezen lélegezve fekszik a ágyon.

Állapotában kedd éjszaka óta, amikor válságosra fordult az állapota, *nincsen változás.* Ott virrasztottak mellette egész éjjel és ott állnak körülötte száraz szemmel azok, akik elszakíthatatlanul a szívéhez nőttek. Néha megsimogatják homlokát, elsimítják róla csapzott, hófehér haját. Ilyenkor kissé felnyitja a szemét és törten, fáradtan néz körül. *Megismer mindenkit és vigasztal mindenkit.* Simogat a tekintete, simogatja a megrettent arcokat.

Néha megmozdul. Ilyenkor segítő karok nyulnak a válla alá, megigazítják párnáit, takaróját.

Ágya fejénél Gulácsy Irén ül, a kiváló író, akihez régi irodalmi barát-ai szálai fűzték, aki alig néhány nappal ezelőtt volt nála látogatásban és azután visszautazott Budapestre. Kedden délután kapta a hírt Móra állapotának változásáról, azonnal vonatra ült és az esti gyorssal Szegedre érkezett. Azóta nem mozdul ágya mellől, ott ül az ágy fejénél és csendesen imádkozik.

Az ágy másik oldalán az ápolónő ül és vigyáz, hogy senki fel ne sirjon a beteg közelében, mert a beteg mindent hall és mindent lát. Ha pedig a könnyek már előtörnek a szemekből, szelíden kiküldi a gyöngéket a szobából és vigasztalja őket, hogy bizni kell, remélni kell, mert *történetnek csodák...*

Móra kedden erős morfiuminjekciót kapott, hogy ne érezze a jelentkező fájdalmakat és aludjon, pihenjen. Az injekció hatására *egész nap aludt.* Szerdán már nem kapott újabb injekciót, mert *fájdalmi megszűntek,* az orvosok szükségtelennek tartották a csillapító szert.

Kora reggel megjelent nála dr. Rusz-

nyák István professzor, megvizsgálta pulzusát, érverését, vérnyomását, megállapította, hogy a *szíve normálisan működik és vívia nagy csatáját a betegség ellen — Pillanatnyilag nincs veszedelem,* — vigasztalta a család tagjait, amikor elment.

Napközben többször megismételte látogatását, megjelent a betegnél többször dr. Szél Pál főtörzsorvos is.

És közben állandóan berreg a telefon, jelentkeznek a riadt érdeklődők és a város szinte lélekzetviasszaftva lesi a híreket.

A kora délutáni órák sem hoztak semmi változást, de öt óra felé meglevenedett Móra, felnyitotta a szemét, majd felült az ágyában. Megismert mindenkit, igen halkán, alig halhatóan beszélgetni kezdett. Ott volt akkor betegágya mellett családján kívül Rusznyák professzor, dr. Polgár István és

dr. Diósszilágyi Samu makói főorvos, a nagybeteg író jó barátja. Mindenkihez volt néhány szava. Az orvosok szelíd erőszakkal le akarták fektetni, de Móra görcsösen megkapaszkodott az ágya szélében. Később egyre nyugtalanabb lett, görcsös fájdalmak léptek fel, mire az egyik orvos morfiuminjekciót adott. Az injekció után néhány perccel erőtlenül hanyatlott vissza párnáira és *elvesztette eszméletét.*

Este fél 10 órakor a budapesti gyorssal megérkezett Roóz Rezső, a Magyar Hírlap főszerkesztője és Lovik Károly. Mindketten az állomásról egyenesen Mórához mentek. A morfium hatása akkor már mulófélben volt, a beteg eszmélete lassan visszatért és ismét megismerte azokat, akik közelálltak ágyához. De beszélni már nem tudott, csak fáradt tekintete járt nyugtalanul arcról-arcra.

Tizenegy órakor Rusznyák professzor ismét megvizsgálta a beteget és megállapította, hogy a *helyzet ismét súlyosbodott, a katasztrófa minden pillanatban elkövetkezhét.*

Éjfélután 2 óráig nem változott a nagybeteg író állapota. Nem nyerte vissza eszméletét, lélekzése nehezebbé vált. Csak az erősebb ingerekre reagált. Súlyos állapota éjfél óta változatlan, — a hajnali órákban hozzátartozói betegágya mellett virrasztanak.

Az osztrák kancellár Budapesten

Dollfuss tárgyalásai Gömbössel és a szakminiszterekkel

Csütörtökön folytatják a fontos gazdasági megbeszéléseket

Budapest, február 7. Dollfuss osztrák szövetségi kancellár szerdán délután Budapestre érkezett. Fogadása ünnepélyes külsőségek között folyt le. A kancellárral együtt érkezett meg Nelky Jenő bécsi magyar követ, Hegyeshalomig a kancellár elé utazott Apor Gábor követségi tanácsos és vitéz Bély Lajos követségi Kelenföldnél szállt fel a kancellár szalonkocsijába Hannel Lipót báró budapesti osztrák követ.

A keleti pályaudvart ünnepélyesen feldiszítették, magyar és osztrák zászlók lengtek az épületen és a pályaudvar környéki házak is zászlódszobába öltöztek. A szalonkocsiból kiszálló kancellárt Gömbös miniszterelnök üdvözölte elsőnek. A kölcsönös üdvözlések után a kancellár Gömbös kíséretében a nagy számban összegyülekezett tömeg éljenzése közben a kijáráshoz ment, ahol filmfelvételt készítettek. A pályaudvar előtt a *Turul diákegyesületek küldöttsége* sorakozott fel. Dollfuss a fényképészek ostroma után bucsut vett a fogadására megjelentektől, autóba ült és az osztrák követségre hajtott, ahol az osztrák követ dezsónét adott, amelyen a következők vettek részt magyar részről: Gömbös Gyula miniszterelnök, valamint miniszter, a két házelnök, Kárpáthy Kamilló, Darányi Kálmán, Nelky Jenő bécsi magyar követ. Osztrák részről: Hannel követ és felesége, Kuncz követségi taná-

csos, az osztrák követség titkára, katonai attaséja és főkonzulja.

Dollfuss kancellár délután 5 órakor megjelent a miniszterelnökségi palotában, ahol Gömbös fogadta. Megérkezése után a kancellár és a miniszterelnök nyomban tanácskozásra ültek össze. Egy órai tanácskozás után a tárgyalásokba bevonták Kánya Kálmán külügyminisztert. További félóra múlva, félhétkor Imrédy Béla pénzügyminiszter, Kállay Miklós földművelésügyi miniszter és Fabinvi Tihamér kereskedelmi miniszter is megjelent a miniszterelnökségen. Az osztrák és magyar államférfiak tanácskozása fél 8-ig tartott, amikor is az osztrák kancellár a Duna-palotában levő lakására hajtott, ahol Gömbös miniszterelnök néhány perc múlva visszaadta a kancellár látogatását. A tanácskozásokat csütörtökön délelőtt folytatják.

Este 9-kor a miniszterelnök Dollfuss tiszteletére a miniszterelnöki palotában ebédet adott, amelyen jelen volt a kancellár kísérete, a kormány valamennyi tagja, Bethlen, Teleki Pál, Károlyi Gyula és a két ház elnökei. Gömbös miniszterelnök köszöntötte Dollfussot és a jószomszédi viszony fontosságát és jelentőségét hangsúlyozta. A köszöntőre a kancellár válaszolt és kijelentette, hogy *semmilyen új szerződésre, vagy paktumra nincs szükség,* hiszen Ausztria és Magyarország megértik egymást és a meglévő barátság közös, őszinte. A szívélves megbeszélések hozzá fognak járulni a két szomszédállam közötti megértés elmélyítéséhez.

Este 11 órakor Dollfuss, majd Gömbös megjelent a mikrofon előtt és beszédet mondott a rádióba az osztrák-magyar barátságról.

Tárgyalások a magyar-osztrák vámunióról?

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.)
Politikai körökben nagy érdeklődéssel várják a kormánypárt csütörtöki értekezletét, amelyen a miniszterelnök nyilvánhozni fog Dollfussal folytatott tanácskozásainak eredményéről. Beavatott, főleg az ipari és kereskedelmi érdekeltek rendszerint régen jól informált vezetői úgy tudják, hogy Dollfuss kétnapos buda-

pesti tanácskozásainak középpontjában az *Ausztria és Magyarország közötti vámunió kérdése áll.* A nagy horderejű és rendkívül nagyjelentőségű kérdésnek minden vonatkozását megbeszélték és természetesen az a kérdés uralta azt a tanácskozást is — vélik ezek a körök —, amely a miniszterelnökségen előbb Dollfuss és Gömbös, majd az osztrák kancellár

Ma játszik

Széchenyi Mozi

A Royal Apolló legsikerültebb parádés műsora:

Öfensége az elárusítónő

Zenés és énekes vigjáték.

Liane Hald és Willy Forst.